26. szám.
Junius 27-én, 1868.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr.—
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál.
Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7. sz. **Hirdetések díja:** 1 hasábos petit sor 7 kr.

XIX. kötet.

A hölgyek lovagjai. *)

Hősköltemény *Kakas Mártontul.*

Muzsám! segits. Magas tárgyrul szól az ének.
Hölgyekrül. Szeretjük e tárgyat mi vének.
Hölgyek jogaiért két dali levente
Hoszszu pipaszárát, venere favente,
Egymásnak szegezvén, hogyan öszszefente. —

Büszke szaraczénok, leggyorsabbik hőse
Nevét félve mondják Hali-Asz-Bal-Thazár.
(Ki vezeti szóval a fél bal-balt: az áll.)
Látván hogy a szótul más el nem áll: — ő se.
Kirugtat a sikra: „hitetlen gyaurok!
Rettegjetek! a hogy most közétek gyúrok!
S mint Botond a bárddal, egy dohányzacskóval
Megüti a kaput, szólván ilyen szóval:

„Óh szegény asszonynép; óh elnyomott nőnem!"
(Kit üldöznek mások, uccsegélyen: ő nem.)
Hát már mindenünnen kifelednek téged?
Üsse meg a kő az ily miniszterséget;
Ki a pipának ád masculinum genust,
Holott az illeti nem Mercurt, de Venust.
Az emberiségnek a legszebbik felét
Törvényjavaslatból szörnyen kifeledék.
Az asszonyokat ők nem is veszik számba.
Mondván: pipa való csupán az én számba.
Nem. Ezt nem engedem. A szabadság éljen!
Ne tegyünk megbántást a fehér személyen.
A mi nekünk megvan, az nekik is legyen.
S viszont viceversa: ezt kivánja begyem.
Hogy ha mi pipázunk, ők a füstöt nyelik.
Ez bizonyitja, hogy a füstöt kedvelik.
Ergo pipázzanak. Ez jótétemény lesz.
Pipától nem jutnak a pörlekedéshez.
Pletyka kevesbedik, ha ők dohányoznak.
S nem kérdik, hol jártál? ha későn jön gazda.
Könnyebben kezdődik minden ismeretség:
Gyujtsunk rá kisasszony! Kérek tüzet. Tessék.
Feleségül kérés nem ád annyi vitát,
Egyszerün azt mondjuk: nem cserélnénk pipát?

*) Kivonat a képviselőház jun. 21-iki ülésének naplójából szórul szóra.

— Halász Boldizsár. Inditványoz módositványt. Figyelembe véve, hogy a nők között is találtatnak dohányosok, ezen § 3-dik sorából ezen szó „férfi" kitörlendő- — Indokolás. — Ohajtom, hogy mint más országokban, társulatok alakuljanak a nők emancipálására. Meglehet, hogy nem minden nő örül, ha felteszik róla, hogy dohányzik. De vegyük gyakorlati oldalról a dolgot figyelembe. Mily botrány volna, ha valamely nő azt mondaná férjének: kedves férjem, add át nekem azt a kos . . . , akarom mondani, dohányzacskót, rá szeretnék gyújtani, és a férj kénytelen lenne, mint jó polgár, és ha a financzminiszter megrovását nem akarná magára vonni azt mondani: nem lehet lelkem!

S ti ezt gádoljátok, zsarnokok kegyetlen!
— Hogy pipátok szára legyen szeletlen! —
Ti leszaggatjátok a családi békét:
Özvegy alkotmányunk legbecsesebb ékét.
Még elgondolni is borzasztó, például
Ha egyszer egy delnő delférjéhez járul
S mond: adsza kedvesem, ide a kostököt.
Férj vakarja erre nagyon az üstököt.
— Lelkem, én szivesen, nem egyszer, de tizszer.
De tiltja a törvény, s a financzminiszter.
Rendelkezz szivemmel; de mi nálam kosé,
Az a miniszteré. — Hát ez igy okos-e?
Mit mond erre a nép, mit mond az asszonynép.
Alkotmányos létünk bizonyitsuk honnét?
Ha csak Bécsesel kötünk mindig „közös-ügyet."
De haza nem viszünk semmi közös ügyet?
Azt mondják: pecsovics valamennyi férfi!
S rebellál az asszony, pedig nagyon érti.
Ha hát pecsovicsok nem akarunk lenni,
Nő-pipa-képesség törvénybe fog menni.

Igy szólt hős Bal Thazár! s a töltött kostököt
Közéjük hajítá; mint égő üstökös
Vagy mint csóvás bomba repült a goromba,
S mamelukok közé leütött. Azomba —
Nem volt rest Zsarnoky; mamelukok khánja,
Ki áll a fegyvernek s bátran visszahányja:
„Mit? pipát a nőknek? Valyon Aphrodite,
Kospallagit hosszuszárujából szitt-e?
Diana a szűz tán makrával állt lesbe.
Szivarral foguk közt gráciák lefestve?
Tüzkövet markában csak Jupiter viselt,
Júnónak markába ő sem adta, mi sem.
Ha füst kell asszonynak, ott neki a konyha,
Talál ott eleget, még csak meg ne unja.
A pipa disznóság; füstös, kormos szerszám.
Minket „csunya-nem"-et tökéletesitő.
Ki a „rút-nem" tagja, leszen csupán ettől
Tökéletesen rút s akként lesz emberszám.
Ergo ez nekünk „kell". Szólt s a vetett bombát
Visszahajitotta. Szétpattant, megrongált
Sok komoly harczokra készitett kőfalat,
Kik mind összedültek a kaczagás alatt.

Én is elkészültem e vitéz tornával,
Leirván azt szépen egy pipa kormával
Egy szál fidibusra. Muzsám! Dohányzol már?
Tessék, gyújts rá vele.

vagyok alászolgád

K—s M—n.

Országgyülési tudósitás.

Az egész világot az újabb találmányú tűzi fegyverek foglalkodtatván, igen természetes, hogy nálunk is az képezi a tanulmányok legfontosabb tárgyát.

Mig azonban a poroszok Dreyse, a francziák Chassepot, a bécsiek Wenzel hátultöltőivel semmiskednek, mi addig hiven ragaszkodunk a mi előltöltő fegyverünkhöz, a pipához.

A legutóbbi hétfői ülést az e tárgy fölötti ütközet töltötte be.

Már a szombati ülésben el akart döntetni ez a tárgy: de a kormánypárt kinyilatkoztatá, hogy neki még nincs elég vágott dohánya s a közbejött vasárnap igen czélszerűen használtatott fel arra, hogy a Deákisták meggyóntak és kommunikáltak s úgy indultak a végveszedelem elé.

Az elébbeni gyűlésbeni maguk a hadvezérek törtek lándzsát, vagy mit? pipa szurkálót e tárgy fölött; Zsedényi az egész 7-dik zászlóaljal áttért a kuruczok táborába: s megtörtént az a ritka eset, hogy Zsedényi után nem Bónis, de Tisza Kálmán következett, ki igen szép nemzetgazdászati értekezést tartott a felett, hogy a dohánynak két igen nagy ellensége van: az egyik a kukacz, a másik a financz. Mind a kettő lévén „parti féreg" úgy illendő, hogy mikor két esztendő mulva a kukaczból cserebogár lesz és repül, legyen a financzból is cserebogár és repüljön.

Közhelyesléssel találkozott.

Azonban megfelelt neki Deák Ferencz, kideritvén, hogy miután a dohányzás az államnak hasznot hajt, mind azok, a kik nem dohányoznak, a hazának kárt tesznek: azért ugyan őket hazaárulóknak nevezni nem lehet; de legalább hazanemvevőknek méltán nevezhetnek.

Hunfalvy Pál rögtön siet ez új szót az akadémia szótárában meghonositani. Beszéde oly hatással volt a házra, mintha a legfinomabb kapadohányt szítta volna: épen negyvenen maradtak benn. Azokról is kisült, hogy mind beszélni akarnak.

Elmaradt a folytatás hétfőre.

Ekkor előjött Bethlen Farkas egy uj inditványnyal, mely szerint a dohány monopolium eltörlésének kérdése a jövő országgyülésre halasztandó; azon igen nyomatékos oknál fogva, hogy ha mi már most kimondjuk, hogy a trafika eltöröltessék, a jövő választásoknál mit igérhessen még a képviselőjelölt választó közönségének? E körülmény sokakat capacitált.

Pártolta e nézetet Trefort Ágoston; historice deducálván, hogy Frankhon minden nagyhatalmát annak köszönheti, hogy behozta a trafikát, mig Törökország azért decadál, mert ott szabadon lehet csibukozni.

Kaucz Gyula kész volt egy fidibuszszal járulni ez országos pipaszóhoz. Remekelt azon jeles deductiójával, miszerint minden experimentatio rosz, ha tehát egy experimentumról bebizonyult, hogy az nagyon rosz, azt megkell tartani, mert az eltörlése megint experimentatio volna; s az experimentatio rosz. Végül azzal vádolja az ellenzéket, hogy annak még az sem tetszenék, ha baraczkmagot törnének a fején.

Ekkor felszólitja a jegyző Pulszky Ferenczet, hogy ő következik szólni a trafika mellett.

Pulszky nem akar hinni a saját füleinek. Többszöri nógatásra elhiszi, a mit mondanak neki s kiváncsian tekint szét, hogy melyik hát az a Pulszky Ferencz, a ki itt most a trafika mellett fog beszélni? ő maga is szeretné ismerni. Döfölik aztán a szomszédjai, hogy ő maga az. Maga sem akar magára ismerni. Végre átlátja, hogy itt csak egyen vannak. Az a másik Pulszky Ferencz nincs itt. Neki kell szólni. Beszél is igen szép dolgokat a füstté vált hazafiuságról.

Mire Lónyay miniszter világosítja föl a házat a felől, hogy most nem vagyunk már nagy pipáju kevés dohányu, hanem nagy dohányu, kevés pipáju nemzet. Ehez kell alkalmazni nézeteinket.

Nem engedheti el ez alkalmat Besze János, hogy ezuttal népszerű makrapipáját ki ne verje a ház szine előtt, s a bagóval meg ne kinálja a törvényhozókat. Akadnak, a kiknek az is izlik. Sokat példálózik beszéde közben Lónyaynak holmi „tiszttartó“-ságok felől: a miben Lónyay sehogy sem akarja elérteni a viczczet, s még mindig késik az ó-budai tiszttartóság betöltésével. Besze maga az oka: mért teszi magát olyan nélkülözhetetlenné az országházban?

Mire Bobory atyánk neki megy a papoknak, s bevádolja őket, hogy lám ők maguk mind csempészett tubákot szipákolnak, még is a trafikát pártolják. Beszéde végén átnyújtja hozzája Besze János tubákos pixisét, s megkinálja őt egy kis csempészett papi tubákkal, melyből a szent atya a ház általános derültsége között nagyot szippant.

Országgyülési tudósitónk felhasználja az alkalmat, mikor Csiky Sándor rágyujt a congissimára, hogy ebből a nagy pipából egy kicsit elszaladjon a „kis pipába.“ Ott bekebelezvén egy porczió gulyás húst és obligát messzely magyarátit, visszaballagot az országházba, s még elég jókor érkezett a beszéd végére, melyből mind az derült ki, hogy ne higyjünk a németnek, még ha hazudik is.

Végül volt egy kis egészséges prüszköltetés melyet Zsedényi, és Lónyay minden Wiener Pátz és tomka bona nélkül készült szippanatokkal egymás egészségének refrigeratiójára előidéztek. A ház „proficiát-“ot kiáltott rá.

Azután szavazásra került a dolog.

101 szavazat (pedig nem volt királyi herczeg) a szabad pipa mellett nyilatkozott; 194 lerakja a tűzszerszámot, Madarász és három társa kinyilatkoztatja, hogy inkább nem pipázik többet. — Legokosabban tett az a 99, a ki ez alatt otthon maradt, s bezárkózva a jó hűs szobába, pöfékelte tajték pipájából in praxi a legfáinabb szűz magyar dohányt; a kiről Lónyay nem tud semmit.

Ó herczeg!

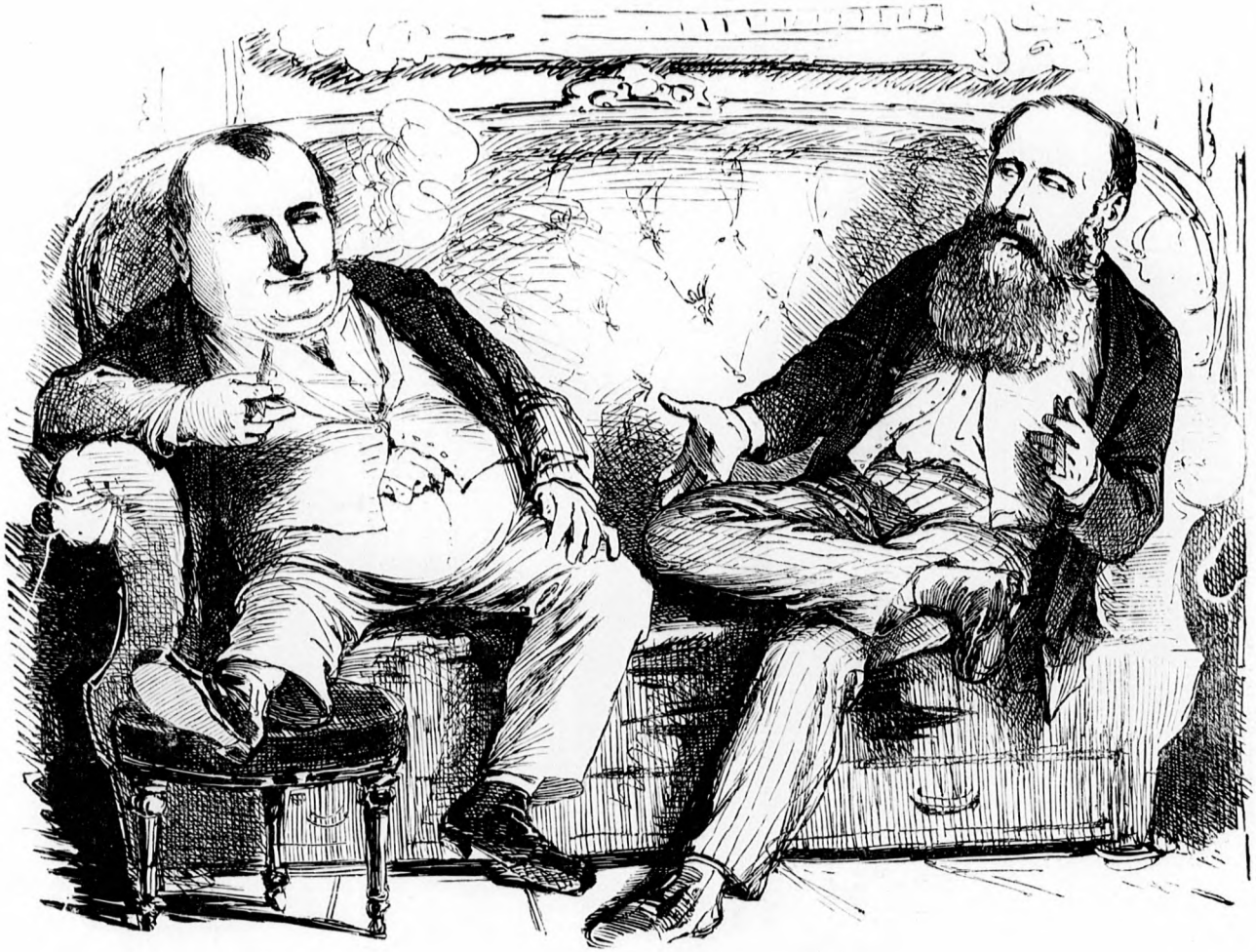

Ó herczeg! Itt fekszik lábaidnál Magyarország hadereje.

Ó herczeg!

Ó herczeg! Itt fekszik lábaidnál Magyarország szépsége.

Ó herczeg; látod, hogy itt minden fekszik, egyedül

én vagyok az, a ki felkel!

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs baratom uram!

No hat csak elijjeleztünk dohany trafika kirdist masik orszaggyülisre. De mar akor Lonyay nem lesz pinzügyminiszter, is Andrássy nem lesz kedvezs Andrassy; hanem Madarasz lesz a kedvezs Andrassy, is én leszek az ü pinzügyminisztere: is Deák lesz szélső baloldal, is Kaucz Gyula fog Nip Szászlóban irnya nemzetem elviselhetetlen terheirül.

Pinz nilkül pedig az akori pinzügyminiszter se lehet pinzügyminiszter.

Mar pedig trafikat meg kel szüntetnyi, hogy uj miniszteriumnak orszagszerte szüz dohanyal tümjinezenek, is nem mondva csinyalt, de magatol termet, nem eröszakolt, de mindenkinek keblibül elővet valódi bikfataploval iluminaljanak.

Azirt izs gondoskonom kel akori idökre mas adonemekrül, mikora trafika „ado-nem"-bül — „nem-ado"-nak atvaltozik.

Mar in fogtam egy nehany ilyen kevisbi terhelö adonemet, mi sokat befogja hajtanyi, is publikum meg sem irez asztat, söt nagy örömmel meg fog fizetnyi.

Legelsö — tolvajokra kivetendö ado. Mert az mar csak igrekialto, hogy edig mindig csak becsületes emberekre jövedelmi adot kivetnek, tolvajtul pedig senki se nem izs kirdezösködik. Ezt fogunk igy behajtanyi is elenőriznyi. A menyit egy esztentöben meglopot karavalonak bejelentenek, hogy nekik elveszte: ugyananyi vilagos, hogy tolvajoknak volt tiszta jövedelme. Atol üket in solidom husz perczentel megadoztatunk. Minden honapban valamenyi tolvajt öszszefogunk, kifizetetünk riszletet; aztan had szalagyon megint keresete utan. Ez sokat fog hasznalnyi közerkölcsisigre izs, mert ha tolvaj tud, hogy neki kel lopot joszagtul husz perczentet adoznyi, inkab lesz becsületes ember, a kinek nem kel fizetnyi keresmintül, csak 19 is ½ perczentet.

Masodik lesz templom ado. Ezt minden embernek kel fizetnyi. A ki nem jar a templomba, azir, hogy miirt nem jar. A ki pedig jar, azirt, hogy ot kapja szelemi eledelt. Mert nem csak testi emberek vagyunk, hanem lelki emberek izs. S a ki két ember akar lenyi, fizesen kétszer.

Harmaczor lesz szipsig ado. Valamint minden firfi tizenhattul ötven esztendősig fegyverköteles: hasonlokipen minden honpolgar sequioris sexus szipsigköteles, is azirt fizet. Elengedtetik csak azoknak, kik reklamalnak, hogy ők nem szipek, s azoknak neveik Ludas Matyiban (akor az lesz hivatalos ujsag) publikaltatnak.

Negyeczer lesz karomkodazs ado. Ere minden ember kap egy waffenpaszt fertalyeszdendőre. Azt tartozik magaval hordanyi, mert ha valakinek öreg apja lelkit öszeszidot: anak szabadsagaban al tüle in flagranti előkirnyi hivatalozs waffenpaszt, ha meg van, jo, ha nincs becsukatik. Kinek hamarab elszakad engedilye sok viselésben, mint fertalyesztendő, fizet ujirt duplan.

Ötödczör lesz fotograf ado. Ki le akar magat fotografioztatnyi, elib tartozik magat megstempliztetnyi anyi pildanyban, a hanyban le akar magat fotografioztatnyi.

Utoljara lesz eligedetlensigi ado. Ki kormanyal nincs valami dologba megeligedve; elib tegyen le, ha okosat akar mondanyi, egy forintot, ha nem okosat, kettőt. Aztan mindegy akar okosat mond, akar nem okosat. Ebül az adonembül nagyon sok jövedelmet remilem bekapnyi.

Is ha mind ezek az uj adonemek eligsigesek lesznek ara, hogy trafikaból elmarat kilencz miliom forint jövedemet befedezenek: akor azt az elmarat kilencz milliót mig eczer kivetem egisz orszag minden firfi lakosaira, mint pipaadot. Kik nem pipaznak, azok tartoznak azt bebizonyitanyi, a mi ugy lesz: hogy ki azt alit magarul, hogy ö nem dohanyzik; reklamationalis bizottmany elöt tartozik kiszinya egy darab stinkadoreszt. Ha kapja tüle tengeri betegsiget, akor jo, elhiszünk neki, hogy nem dohanyos. Hanem akor kit anyit vetünk ki raja, mint jövedelmi adot: mert anyival töb megmarad neki, mint mas embernek, ki dohanyra is költ.

Azirt hat ne filjen semit az a Lonyay, hogy ha in leszek financzminiszter, hogyan ilek meg biztosito társulati, is földhitelintizeti elnöksig nilkül. Majd in izs csag tudom csinalnyi valamit.

alazatos szolgaja

Tallerossy Zebulon.

Az „Ustökös“ magán távirati sürgönye.

B. . . . megye egyik járásának szakaszában a földmüvelő román atyafiak egy nagy csodát fedeztek föl, miről ekkoráig fogalmuk sem volt, a pedig nem egyéb mint egy jelenlegi szolgabirájuk, a ki jó ember, becsületes ember, csak az a hibája van, hogy „nu sci manca“ az az: „nem tud enni.“

Ezen közleménynek az a magyarázata, hogy B. megye járásának egyik szakaszában jelenleg egy magyar s volt honvéd szolgabiró van. — Az oláhok különösen szeretik a tisztviselőt ajándégozgatni, s sértve érzik magukat, ha ajándékuk el nem fogadtatik. — Körömben történt, hogy két oláh összeczivakodott, s a sértett fél panaszirattal járult a szolgabiróhoz, mely alkalommal 2 ftot hagyott asztalán.

A felek pár nap mulva megjelenvén vizsgálatra, a szolgabiró ajánlotta nékik a kibékülést, de a felperes bizván a 2 ft hatásában nem akart hajlani a jó tanácsra. A szolgabiró kiveszi tárcájából a 2 ftot s átadja a felperesnek, mondván: hogy a békéhez áldomásra megajándékozza őket avval, igyák meg együtt. — A felperes zavarba jött, s kezét nyujtotta ellenfelének a kibékülésre. Az alperes már most örült, hogy még jól is mulathat béke fejében; elmentek tehát a korcsmába, s mindketten becsiptek.

Másnap hozzám jön a felperes elégületlen, s elbeszélte, hogy ő még sohasem látott ilyen szolgabirót „care nu sci manca.“ — Az oláhok most egész szakaszban élczelnek a szolgabiróra, hogy „nu sci manca“ mert még mindég olyan szolgabirájuk volt, ki „tare scint manca“: nagyon tudott enni.

Hirlapi böngészet.

= Méltán ültette első szent királyunk az ország és fejedelem tanácsában az első padokra azokat, kik vele a nemzet keresztény czivilisatiójának megmentésének nehéz munkáját megosztották. Méltán ülnek ott ma is azok, kik, midőn kellett, a hazáért, a nemzet szabadságáért, az ország függetlenségéért meghalni is tudtak. „Pesti hirnök.“

= Napoleon császár leghivebb barátja, hüséges kedvencz kutyája Nero elköltözött ez árnyék világból. „Ez volt a legönzéstelenebb s legkevésbé hizelgő kubarát, a ki a császári udvarban élt. — La Presse.“

= Odi profanum volgus et arceo. Magyarul: gyülölöm a *népet* s elüzöm magamtól. — „Szegedi *Nép*lap.“

= „Löbl Post Economat Pest! Der gefertigte nimt sich die Freiheit anzuzeigen, ihm keine kentnisse besitzt in der Ungarischen Sprache. — Tóth Megyer 1868. Smirer Rezső.“—„Magy. Postaközl.“

= A meghalt igen becsületes ember volt, *foglalkozására* nézve majoros és *családos*. — „Századunk“ (Annyi igaz, hogy e csalárdság gyakran több foglalkozást ad, mint a majorosság.)

Borkorcsolyák.

Legyezgeti kövér personácskáját junius végén egy hölgy a császárfürdőben. A meleg azonban nem akart tágitani; a miért boszankodva mondá szomszédjának: „Unaustehlich! drei Grad wärme.“

Egy előkelő magyar asszonyság, ki minden nyelvet, a mit tudott, roszul beszélt; ügyvédéhezi levelében irá: „Sie sollen schon mein Procesz purgiren.“

„Hát maga, miért nem dolgozik uj bőrből?“ — kérdé a pöffeszkedő fiatal ember a falusi vargától. — A varga azonban felelet helyett e kérdést intézte: „Hát az ifiur miért nem jár négy lovon.“

Egy kapitányt 49-ben elitélt a hadi törvényszék és a fölolvasásban a jószágvesztés is előhozatott. A kapitány a legnagyobb türelemmel kihuzza zsebeit és elmondá a régi német közmondást: „Wo nichts ist, dort hat der Kaiser Recht verloren.“

Comment vous portez-vous madame?
Mercie; piano forte.

Egyik nagyobb városkánkban a szegény leányból főbiróné lett. Reggel, ha a főbiróné piacra ment, az inas egy kis táskában utánna vitte zsebkendőjét, hogy szükség esetén átadja. Egyszer a főbiróné az „add ide kendőm“ helyett rákiált az inasra: „Jancsi, fujd ki az orromat.“

„Mit csinál a mama kis lányom?“
„Megevett kenyeret süt.“
„Mit? megevett kenyeret?“
„No igen; azt a mit a szomszédtól kölcsönöztünk, most adjuk vissza.“

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Most meg olyan inség lesz, hogy senki sem akár dolgozni a csupa merő bőség miatt.

— — Most találtak az *ó-budai* ásatások alkalmával egy nevezetes régiséget. Ez egy tabula ceratica, melyen praetor Bessejanus admonealja proconsul Venchaimbelust a neki igért aquincumi praefecturáért; eddigi hü szolgálatai fejében. A régiség igy betüztetik ki.

„Alea jam est jacta,
Fiant tandem promissa facta,
Et adimpliantur pacta;
Ideo occasione tracta:
Sit mea causa fracta
Et non jaceat inter acta.
Sic manebit fides ministri intacta,
Et cor meum gratitudinis cataracta.
Si von! Vade fiducia et me non lacta!
Speque inani neminem tracta:
Considerari debuissent vitae anteacta.
General Böse, der den Rückzug deckte.

Mire a proconsul következő indorsátát nyomott a tabella hátára.

Generalissime dilecte!
Qui illo temporte den Rückzug deckte;
Non eris director tu directe;
Quia sunt hic certae sectae
Qui volunt ibi alium, — nec te;
Ergo animum cito flecte,
Nec ad hoc spem magnam necte,
Interdum votum majoritati adnecte.

(Valyon mit tehet ez mind?) Hiszen ha én még diákul is tudnék, rég elvittek volna osztályfőnöknek.

— — (Honnan van az, hogy még olyan tragoedia nem jelent meg, a melyiket Gyulai Pál meg ne támadott volna,—csupán azt bálványozza egyedül, melyik 67-ben jelent meg?) Késön jutott eszedbe asszony; hanem én azt hiszem ez onnan van, hogy Gyulai a 67-et legjobb tragoediának itéli.

A jun. 26-diki országgyülésből.

Együtt szavaztak ők, mint kőfal állt a párt,
Fegyelme nem ismert mértéket, sem határt:
És most, mi dolog ez? a *hivek* inganak,
Szavaikkal majd ide, majd oda hajlanak?
— Az osztrák lobogó Budavár ormain,
A birodalmi czim országunk gúnyjára,
A milliók sulyja a nemzet vállain,
Ez összetartásnak nem szolgált kárára:
Szentebb ügyről van szó! — Ne bámulj oly dőrén: —
Ing Besze, Vadnay, — accise lesz a *lőrén!*

— — Tehát egy dologban mégis csak győztünk! A lőre nem vettetik accisa alá. (De már most ki fogja azt meghatározni, hogy hol végződik a *lőre* s hol kezdődik a *bor*.

— — (De csak életrevaló miniszter ez a Lónyay, akár mit beszélnek is kentek.) Hát nincsen már egyéb min a fejedet törjed? (No ha még ahhoz is fejtörés kell! — Szemmel látott dolog az. Hát nem vette észre, hogy Lónyay a törvényjavaslatok tárgyalásánál miért nyeggette a baloldalistákat, hogy ha ezt meg azt az adót elakarják törölni, hát ajánlanak más adónemet helyette?) Ugyan már, hogy vettem volna. (Megmondom én. A baloldalisták kiszökdöstek vele a forumra, hogy én ezt is megadóztatnám azt is megadóztatnám inkább, sem hogy a szegény mesterember tovább is komisz dohányt füstöljön, meg drága ujságot olvasson. Lónyay csak jegyezte, s tegnap előtt aztán a baloldal szemébe nevetett, hogy köszöni alásan, majd a többi mellett még ezekre is kivetjük az adót.) No ez igazán *életrevalóság.*!

— — Pulszki megint egy szép oratiot tarta a vámvonalok ellen. (Mint hallom ő az első szerelmi vallomását is egy védvám lerontási oratioba foglalta volt; azóta kedvencz eszméje.) Ugy kell lenni, mert sürün iterálja.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:
Jókai Mór.
(Lakása: Országút 18. sz. 2-ik emelet.)

Nyom. Emich G. m. akad. nyomd. Pesten. 1868.
(Barátok tere 7. szám.)
Rajzolja: *Jankó.* — Metszi: *Poláк.*